

[M. C. Jensen.]

ikke var nogen særlig Begejstring for Lovforslaget. Nej, det kan man sikkert sige med Sandhed; men selv om der ikke er nogen vild Begejstring for Lovforslaget, kan der være saadanne Omstændigheder til Stede, at man alligevel maa gaa med til det. Naar vi naar 1. Maj, gælder den Lov, vi har i Øjeblikket om Adgang for danske Fiskere til Færingehavnen, ikke længere. Noget maatte der altsaa ske, og dette noget har fundet Udtryk i Lovforslaget paa en Maade, som har givet Anledning til Betænkelighed fra alle Sider. Det Parti, jeg har den Ære at repræsentere, vil imidlertid stemme for Lovforslaget. Vi ønsker ikke at sinke dets Gang ved at henvise det til Udvalg. Dermed være ikke sagt, at vi er fulde af Begejstring for Lovforslaget. Rent personligt kunde jeg have ønsket, at Loven, uanset at der sker den Udvidelse, at der nu aabnes Adgang for alle Skibe, kun skulde gælde for et Aar ad Gangen. Men det har man under de foreliggende Omstændigheder ikke kunnet gaa ind paa, vel navnlig fordi der under den nye Ordning kræves mere Tilsyn, maaske en Udvidelse af Sygehuset deroppe og muligvis andre Udgifter for Staten, og man derfor ikke finder det forsvarligt kun at lade Loven gælde for eet Aar. Naar man ikke vil gøre Grønland til et aabent Land — og det gaar ikke an, endnu i hvert Tilfælde —, men gerne vil skabe saa gode Betingelser som muligt for de færøske Fiskere, er det imidlertid ret forunderligt, at man nu gennemfører en Lov som denne med Gyldighed for 5 Aar.

Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger, da den højtærede Statsminister og det ærede 7de Medlem for 2den Kreds (Severin Hansen) allerede har været inde paa Lovforslagets Enkeltheder. Mit Parti kan, om end med Betænkelighed — det kan jeg vel nok tilføje, naar den højtærede Statsminister selv siger det — gaa med til Lovforslaget og stemme for det.

Hendriksen: Det er et overordentlig betydningsfuldt Skridt, den højtærede Regering har taget ved Fremsættelsen af det foreliggende Lovforslag. Mit Parti kan tiltræde Lovforslaget, selv om vi ligesom sikkert den højtærede Statsminister og mange andre beklager, at særlige Forhold har nødvendiggjort, at de Rettigheder, som Lovforslaget vil give danske Statsborgere, ogsaa i nogen Udstrækning skal gælde andre Landes Statsborgere. At Lovforslagets Bestemmelser skulde kunne blive til Skade for Grønlænderne, saaledes som

bl. a. det ærede 7de Medlem for 2den Kreds (Severin Hansen) synes at befrygte, tror jeg ikke. Hvis man maatte befrygte noget saadant, vilde mit Parti heller ikke medvirke til Lovforslagets Gennemførelse. Jeg tror tværtimod, at Grønlænderne i det lange Løb vil høste Fordel af de Skridt, der nu agtes taget.

Jeg vil gerne i denne Forbindelse, saa stærkt jeg kan, advare den danske Offentlighed og Udlandet med — hvis en saadan Advarsel nytter — mod at tro, at Grønland er et nyt Eldorado. Det er det ikke. Jeg ved ganske vist, at en anden Opfattelse gør sig gældende visse Steder, men en virkelig objektiv Undersøgelse af de grønlandske Forhold vil resultere i, at de mange Forhaabninger, man fra andet Hold har gjort sig om Landets uhyre Rigdomskilder, desværre svæver frit i Luften. Der kan af dygtige, nøjsomme Fiskere som Færøfiskerne og vore egne Vestkystfiskere drives et rentabelt Fiskeri under Grønlands Vestkyst, naar Forholdene i øvrigt tillader det, et Fiskeri; der muligvis vil kunne udvides noget; men ogsaa Vanskelighederne ved at faa en stærkt forøget Fangst afsat paa de dertil egnede Markeder til regningssvarende Priser er et Problem, man maa tage med i sine Betragtninger. Endvidere kan der i Land med Fiskeriet som Basis drives visse Virksomheder, men man maa ikke tro, at der er Chancer for i Land at drive private Virksomheder, der kan aabne Perspektiver for hidtil uanede Fremtidsmuligheder. Selv om Virksomhedernes Omfang ikke, som Hensigten er, begrænsedes i Henhold til Bestemmelserne i Lovforslagets § 2, tror jeg ikke, det vilde være muligt i Grønland at skabe Erhvervschancer for Danske i betydeligt Omfang. Efter Lovforslagets Bestemmelser vil private Foretagenders Virkefelt imidlertid blive begrænset stærkt, og man maa ikke overvurdere Betydningen af den Tilladelse til at drive private Virksomheder, der nu kan paaregnes. Man maa erindre, at Loven skal gælde til 30. April 1942, altsaa i et beskedent Aaremaal, og selv om man maaske kan regne med, at Lovens Gyldighed til den Tid forlænges, har man dog ikke nogen absolut Sikkerhed derfor. Jeg tror derfor ikke, man gør klogt i at gaa ud fra, at større Kapitaler under saa usikre Forhold vil blive investeret i Virksomheder og Anlæg i Færingehavnen. I hvert Fald bør man næppe regne med dette, medmindre der ydes Garanti for, at de Foretagender, der anbringer Kapital i private Virksomheder paa Grundlag af Lovforslagets § 2 og Lovforslagets Bestemmelser